

אֲחִידָן. וְתַגְנָא דָא עַיִל וְדָא נֶפֶיק דָא סְתִים וְדָא פְּרִישׁ, אֲתַאֲחֵד חֵד בְּחִכְרֵתָה, וְאַינְנוּ אֲבָהוּ דְכָלָא.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אמר, (דברים י) רק בְּאָבוֹתִיךְ חִשְׁקָה, בְּתִיב בְּאָבוֹתִיךְ, מִפְּשֵׁת תְּלִתָּא, וּמִשְׁמָעַ דְּבָתִיב רק, רק מִפְּשֵׁת, ומַאֲלִין מַתְפִּרְשָׁן וּמַתְאַחֲרָן כָּל שְׁאָר אֲחֶרְצֵין, וּסְלִקְיֵין שְׁמָא לְאַתְעַטְּרָא.

תַגְנָא, אמר רבי יוסף, מן יומא דאסטליק רבי שְׁמֻעוֹן מִן מַעֲרַתָּא, מַלְיָן (אליה) לֹא אֲתַבְסֵין מִן חֶבְרִיא, וְרוֹזֵן עַלְאיָן הָוו מִסְתְּכָלוּן וְאַתְגַּלְיָין מִבְּנִיהָו, בָּאַלְוּ אֲתִיהִיבּוּ הַהִיא שְׁעַתָּא בְּטוֹרָא דְסִינִי. בְּתֵר דְשִׁבֵּב בְּתִיב, (בראשית ח) וַיַּסְבְּרוּ מַעֲינּוֹת (דף ר' ר' ע'א) תְּהוֹם וְאַרְזּוֹת הַשָּׁמַיִם, וְהָוו חֶבְרִיא מַרְחַשָּׁן מַלְיָן, וְלֹא מַתְקִימֵי בָהוּ.

לשון הקודש

מְאַרְבָּעָה צָדִים, וְכָל הַשָּׁرֶשִׁים שֶׁל שְׁנִינָה, אמר רבי יוסף, מן הַיּוֹם שְׁחַתְעַלָּה רַבִּי שְׁמֻעוֹן מִמְּמֹעֲרָה, וְשְׁנִינוּגָה וְהַנְּחַתְוִינִים בָּהֶם אֲחוֹנוּם. הַדָּבָרִים הַלְלוּ לֹא נִתְבְּסוּ מִן הַמִּבְרָאִים וּבְסּוּדוֹת עַלְיוֹנוֹנִים הָיו מִסְתְּבָלִים וּמִתְגָּלִים מִבְּגִינֵיכֶם, בָּאַלְוּ שְׁנִתְנוּ חֶכְלָה.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אמר, (דברים י) רק בְּאָבָתִיךְ וּמִשְׁמָעַ שְׁכַתּוּב רק - רַבִּי מִפְּשֵׁת, וְמַאֲלָה נְפָרְדִים וּנְאַחֲרִים כָּל שְׁאָר הָאֲחָרִים וּעוֹלִים נְשָׁמָן לְהַעֲטָר.

דִּיוֹמָא חַד הַנֵּה יְתִיב רַבִּי יְהוּדָה, אֲפָתָחָא דְטֶבֶרִיה, וְחַמָּא תַּרְיִ גַּמְלִי, דְסַלְמִי קַטְפִּירָא מַעֲלוֹי דְכַתְּפִין, נַפְלָ מַטּוֹלָא דְקַטְפִּירָא, וְאַתָּו צְפִרִי. וְעַד לֹא מַטוּ עַלְיוֹהוּ, אַתְּבָקָעָו.

לְבַתֵּר אַתָּו בְּמַה צְפִרִין, וְהַזּוּ אַזְלִי עַלְיוֹהוּ, וְשַׁרוֹ (נִיא וְשְׂדִיאוֹ) לֹזָן בְּטֶרֶטִישָׁא, וְלֹא מַתְּבָקָעָו. וְהַזּוּ צְוֹחִין לֹזָן, וְלֹא הָוו מַתְּפִרְשָׁן. שְׁמַעוּ חַד קָלָא, עַטְרָא דְעַטְרִין בְּקַדְרִין שְׁרִיאָ, זְמִרִיה לְבָר.

עד דְהַנָּה יְתִיב, עַבְרָ חַד גְּבָרָא, אֲשֶׁגָּה בְּהָוּ. אָמַר, לֹא קִים דָא, הָא דְכַתִּיב, (בראשית טו) וַיַּרְדֵּ הַעִיט עַל הַפְּגָרִים וַיִּשְׁבַּ אָוֹתָם אַבָּרִם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא עַבְדִּינָא וְלֹא אַתְּפִרְשָׁן. אַהֲרָן רִישִׁיה הַהּוּא גְּבָרָא וְאָמַר, עד לֹא מַרִּית דָא רִישִׁיה דְמִרִיה, וְעַד לֹא גַּלְישָׁ לְמַטְרוֹגִינְתָּא. רְהַט אַבְתָּרִיה תָּלָת מְלִין, וְלֹא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שִׁיּוֹם אֶחָד הָהִיא יוֹשֵׁב רַבִּי יְהוּדָה עַל הַעֲטָרוֹת שָׂוָה בְּחַשְׁכָה וְהַבָּעֵלים בְּחוֹצֵן.

עד שְׁחִיה יוֹשֵׁב, עַבְרָ אִישׁ אֶחָד, הַשְׁנִית בָּהֶם וְאָמַר, לֹא קִים זֶה מַה שְׁבָתוֹב (בראשית טו) וַיַּרְדֵּ הַעִיט עַל הַפְּגָרִים וַיִּשְׁבַּ אָוֹתָם אַבָּרִם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי עֲשֵׂנו וְלֹא הַתִּפְרֹדוּ. הַחֲזִיר רָאשׁוֹ אָוֹתָו הָאִישׁ וְאָמַר, עַדְין לֹא מַרְטַת זֶה רָאשׁוֹ שֶׁל אַדְוָנוֹ וְעַדְין לֹא הַקְּרִית אֶת

פְתַחָה שֶׁל טֶבֶרִיה וְרָאָה שְׁנִי גַּמְלִים שְׁמַעְלִים בְּגַדִּי צְמָר מַעַל הַבְּתָפִים. נַפְלָה שֶׁל בְּגַדִּי הַצְּמָר, וּבָאוּ צְפִרִים, וְעַד שֶׁלֹּא חָגִיעוּ עַלְיוֹהֶם, הַתִּבְקָעָו.

אַחֲרָ בְּךָ בָּאוּ בְמַה צְפִרִים, וְהִי הַזְּלִיכִים אַחֲרֵיכֶם, וְשָׁהוּ וּוּרְקָוּ אָוֹתָם בְּסַלְעָ, וְלֹא הַתִּבְקָעָו, וְהִי צְוֹחִים לְהָם וְלֹא הִי גְּפָרִים. שְׁמַעוּ קֹל אֶחָד עַטְרָת

אמֶר לֵיה. חַלְשׁ דָעֲתִיה דָרְבֵי יְהוּדָה.

יוֹמָא ח'ר, אַדְמוֹזָה תְחֽוֹת אִילְגָּא, וְחַמָּא בְּחַלְמִיה,
אַרְבָּעָה גְּדָפִין מִתְתְּקִינוּ, וְסַלִּיק רַבִּי שְׁמֻעוֹן
עַלְיָהוּ, וְסִפְרָה תֹּרֶה עַמִּיה. וְלֹא שְׁבִיך בֶּל סִפְרִי
רִזְוֹן עַלְאַיָּן וְאַנְדְּתָא, דְלֹא סַלִּיק לוֹז בְּחַדִּיה. וְסַלִּיק
לְהֹז (ס"א וְסַלִּיקוּ לִיה) לְרַקְיעָא, וְחַמָּא דְמִתְפְּסִיא מַעֲינָא,
וְלֹא אַתְגְּלִיא.

כְּדַם אַתְעָר, אָמֶר, וְכָאֵי מַדְשָׁכִיב רַבִּי שְׁמֻעוֹן,
חַכְמָתָא אַסְתְּלִקָּת מַאֲרַעָא. זֹוי לְדָרָא דְהָאֵי
אַבְנָא טָבָא, דְהֹז מִתְחַזּוֹן (ס"א דְמִתְאַחַדוֹ) מַגִּיה, וְסַמְכִין
עַלְיהָ עַלְאַיָּן וְתִתְאַיָּן, אַתְאַבִּיד מַנְיָהוּ.

אַתָּא לְגִבְיהָ דָרְבֵי אָבָא, סִח לֵיה. סַלִּיק רַבִּי אָבָא
יַדְוֵי עַל רִישִׁיה, וְבָכָה וְאָמֶר, רַבִּי שְׁמֻעוֹן
רִיחִיָּא דְטַחְנוֹן מַגִּיה מַגִּיה טָבָא בֶּל יוֹמָא, וְלַקְטִין

לשון הקודש

מַהֲעִינִים וְלֹא הַתְגִּלָּה.
בְּשַׁחַת עַזְרָר, אָמֶר, וְכָאֵי מִשְׁמַת רַבִּי
שְׁמֻעוֹן, הַחַכְמָה הַסְּתָלִקָּה מִן הָאָרֶץ.
אוֵי לְדוֹר שְׁהָאָבָן הַטוֹּבָה הַזֶּוּ, שְׁהָיו
גְּרָאִים וּמְתַאֲחַדִּים מִמְּנָה וּסְמוּכִים עַלְיהָ
עַלְיוֹנִים וּמִתְחַתּוֹנִים, נְאַבְדָּה מֵהֶם.
בָּא אֶל רַבִּי אָבָא, סִפְרָה לוּ. הַרְיָם רַבִּי
אָבָא אֶת יָדָיו עַל רָאשׁוֹ וּבָכָה וְאָמֶר,
וְהַעֲלָו אֹתוֹן לְרַקְיעָא, וְרָאָה שַׁהֲוָא מִתְבָּפָה

הַגִּבְרָה. רַיִן אַחֲרֵיו שְׁלִשָּׁה מִילִין וְלֹא
אָמֶר לוּ. חַלְשָׁה רַעַתּוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה.
יּוֹם אַחֲרֵי נְרָדָם תְחַת עַז וְרָאָה בְּחַלוּמוֹ
אַרְבָּע כְּנָפִים מִתְקָנוֹת וּעוֹלָה עַלְיהָן רַבִּי
שְׁמֻעוֹן וְסִפְרָה תֹּרֶה עַמּוֹ, וְלֹא הַשָּׁאֵר
בֶּל סִפְרִי הַסּוֹדוֹת הַעַלְיוֹנִים וְאַנְדרָה
שְׁלָא הַעֲלָה אֹתוֹם עַמּוֹ, וְהַעֲלָה אֹתוֹם
וְהַעֲלָו אֹתוֹן לְרַקְיעָא, וְרָאָה שַׁהֲוָא מִתְבָּפָה

לייה. במא דכתיב, (במדבר יא) **הממעית אסף עשרה חמרים, והשׁתא ריח'יא ומנא אסתלכו ולא אשטהאר בעלה מא מיניה, בר במא דכתיב,** (שמות טז) קח צנחת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנהו אותו לפני ה' למשמרת. ואלו באתגלויא לא כתיב, אלא למשמרת, לאצנעوتא. השׁתא מאן יכול לגלאה רזין, ומאן ינדע לוֹן.

לחייש ליה לרבי יהודה בלחשו, (אמר ליה רבי אבא) וaday ההוא גברא רוחנית, אליהו הוה. ולא בעא לגלאה רזין, בגין דתגרע שבחא דרבי שמעון, הוה ביומו, ויבפוץ דרא עלי. אמר ליה, כי למבבי בכיה עלייה.

רבי יהודה הוה בכיה כל יומא עלי, דהא ערע עמייה באדרא קדיישא דרבי שמעון, ושאר

לשון הקידוש

רבי שמעון רחים שתוונות מפנו מן טוב כל يوم ולוקטים אותו, בכתוב (במדבר יא) **הממעית אסף עשרה חמרים, ועבשו הרחים והטן הסטלכו ולא נשר** מפנו בועלם, פרט למה שבכתב (שמות טז) קח צנחת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנהו אותו לפני ה' למשמרת. ואלו בהתגלות לא כתוב אלא למשמרת, להצנעה. עבשו מי יכול לגלוות סודות

חברִיאָה. אָמֵר לֵיה, וְיַדְלָא אַסְטָלְקָנָא הַהְוָא יוֹמָא
עַמּ אַיִנּוּ תְלַתָּא דְאַסְטָלְקוּ, וְלֹא לְחַמִּי דָרָא דָא,
דָהָא אֲתַהְפָךְ.

אָמֵר לֵיה, רַבִּי אַיִמָא לֵי, בְּתִיב, (שמות כט) וְהָם יִקְחֶוּ
אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַתְּכִלָת וְאֶת הַאֲרָגָן וְאֶת
תוֹלְעַת הַשְׁנִי וְאֶת הַשִׁשִת, וְאַיְלוֹן כְּסֻף לֹא בְּתִיב. וְהָא
בְּתִיב זָהָב וְכְסֻף. אָמֵר לֵיה וְהָא נִמְיָה נִחְשָׁת, דְכְסֻף
וְנִחְשָׁת בְּחַשְׁבָנָא הוּז, וְהַבָּא לֹא. אֶלָא, אֵי לֹא דְגַלְיָ
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בְּאַתְרִיה, לֹא אַצְטְרִיבָנָא לְגַלְאָה.

פֶתַח וְאָמֵר, (חגי ב) לֵי הַכְסֻף וְלֵי הַזָּהָב נָאָם ה', חִינּוּ
דְבִתִיב, (טהילים קטו) הַשְׁמִים שְׁמִים לְה'. בְכֶמֶה
אַתְר אַסְטָלְנָא בְּאַלְין מְאַנֵי דְקִידְשָׁא, דְבִתִיב, (ויקרא
טו) בְגַדִי קָדֵשׁ הֵם, וּבְתִיב, (שמות כח) וְעַשׂו בְגַדִי קָדֵשׁ.
מְאֵי קָדְשָׁה חָכָא. אֶלָא חַבִי תְגִינָן, קָדְשָׁה אַיִנּוּ בְכָל

לשון הקודש

רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְשָׁאָר הַחֲבָרִים. אָמֵר לו, וְנִחְשָׁת הִיו בְחַשְׁבּוֹן, וְכָאן לֹא. אֶלָא אָם
אוֹי שְׁלָא הַסְּפָתְלָקְתִי אֶתְהָנוֹתָיו יּוֹם עַם אָותָם –
שְׁלָשָׁה שְׁהָסְתָלְקָנָה, וְלֹא לְרִאּוֹת הָורָה,

שְׁהָרִי מִתְהָפֵךְ.

אָמֵר לו, רַבִּי, אָמֵר לֵי, בְּתוּב (שם כח)
וְהָם יִקְחֶוּ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַתְּכִלָת וְאֶת
הַאֲרָגָן וְאֶת תְּוֹלְעַת הַשְׁנִי וְאֶת הַשִׁשִת,
וְאַלְוּ כְסֻף לֹא בְּתוּב, וְהָרִי בְּתוּב זָהָב
וְכְסֻף? אָמֵר לו, וְהָרִי גַם נִחְשָׁת, שְׁבָסְפָּ

אתר. זכְתִיב בָגָדִי קָדֵשׁ הֵם. ועֲשִׂית בָגָדִי קָדֵשׁ,
גְנוּנָא דְלַעַילָא.

הַתְנִיא פְהֵן גָדוֹל לְעַילָא, פְהֵן גָדוֹל לְתַתָּא, לְבוֹשִׁין
דִיקָר לְעַילָא, לְבוֹשִׁין דִיקָר לְתַתָּא. וּמָה
דָלָא אָמֶר בְסֻף וְנַחֲשָׁת, לְאַתָּר אַחֲרָא אַסְטָלִיקָו.
דְבָתִיב (שםות כז) בֶל עַמּוֹדִי הַחֲצִיר סְבִיב מְחוֹשְׁקִים בְסֻף
וָגוֹן, זכְתִיב וְאַדְגִינָהָם נַחֲשָׁת. דָאַינּוּן מְאַנִי שְׁמוֹשָׁא,
לְאַשְׁתָמְשָׁא מְשִׁבְגָּא בְהָוָן.

אָבָל הַבָּא בְאַלְיוֹן לְבוֹשִׁין דִיקָר, לֹא בְעֵי
לְאַשְׁתָמְשָׁא בְהָוָן בָר נֶשׁ אַחֲרָא, בָר מְבָהָנָא
רְבָא, דְרָבוֹ מְשָׁחָ קָדְשָׁא עַל רִישְׁיה. דְבָתִיב (שםות כח)
ועֲשִׂית בָגָדִי קָדֵשׁ לְאַהֲרֹן אַחִיךְ לְכָבֹוד וְלְתַפְאָרָת.
דָבָאַינּוּן לְבוֹשִׁין דְמֵי לְגַנוּנָא דְלַעַילָא.

לשון הקודש

שְׁנִינוּ, קָרְשָׁה הֵם בְכָל מֶקוּם, זכְתִוב
בָגָדִי קָדֵשׁ הֵם. ועֲשִׂית בָגָדִי קָדֵשׁ, בַמּוֹ
שְׁלָמָעָלה. שְׁלָמָדָנָה, פְהֵן גָדוֹל לְמֶעָלה, פְהֵן גָדוֹל
לְמֶטֶה. לְבוֹשִׁי כָבֹוד לְמֶעָלה, וְלְבוֹשִׁי
כָבֹוד לְמֶטֶה. וּמָה שְׁלָא אָמֶר בְסֻף
וְנַחֲשָׁת, לְמֶקוּם אחר הֵם הַתַּעַלוֹן,
שְׁבָתִוב (שם כז) בֶל עַמּוֹדִי הַחֲצִיר סְבִיב
מְחוֹשְׁקִים בְסֻף וָגוֹן, זכְתִוב וְאַדְגִינָהָם

השלמה מההשומות (סימן ג'ב)

לי הכסף ולי הזהב. מאי לי הכסף ולי הזהב, משל למה הדבר דומה למלך שחי לו שתי אוצרות, אחת של בפס ואותה של זהב. שם של בפס בימינו ושל זהב בשמאלו אמר זה יהי מזמן וקל להזאה עושה דבריו בנהת והוא יהי דבק עם העניים ומנהיגם בנהת. בהיא דאמרין, (שמות ט"ז) ימינך כי נאדרי בפה.

ואם שמה אדם בחלוקת טוב, ואם לאו, (שמות ט"ז) ימינך כי תרעץ אויב. מאי ימינך כי תרעץ אויב, אמר לו, זה הזהב דכתיב לי הכסף ולי הזהב. למה נקרא שמו זהב שבו בלולות שלש מדות. זו, מדות. הנה, ה' אחדות אחרונות (ס"א אחרונה) הב' חכמתה ובינה נקראות נשמה זו על שם אצילות ה' ספירות אחרונות זה' שמות לנשמה (ס"א נרין ח"י סימנא נפש

לשון הקודש

השלמה מההשומות (סימן ג'ב)

שאמרנו ימינך ה' נאדרי בפה.

ואם שמה אדם בחלוקת – טוב, ואם לאו – ימינך ה' תרעץ אויב. מה זה ימינך ה' תרעץ אויב? אמר לו, זה הזהב, שבתוב לי הכסף ולי הזהב. ולמה נקרא שמו זהב? שמי ה' – מה? שבו בלולות שלש מדות. זו – שבע מדות, הנה – חמיש אחדות אחרונות (אחרונה), הב' – חכמה וbijna.

לי הכסף ולי הזהב. מה זה לי הכסף ולי הזהב? משל למה הדבר דומה? למלך שני אוצרות, אחד של בפס ואחד של זהב, שם של בפס בימינו, ושל זהב בשמאלו. אמר, זה יהי מזמן וקל להזאה. עושה דבריו בנהת, והוא יהי דבק עם העניים ומנהיגם בנהת, באotta